

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تیمور شاه تیموری - المان

۳۱ جولای ۲۰۱۳

مکتبی بر تصویب پارلمان مبتنی بر طرد نمایندگان اهل هنود

تعمیر وزارت مالیه واقع در چهار راهی جاده پشتونستان را همه خواننده های محترم دیده اند. این تعمیر دو دروازه دارد، یکی دروازه کوچکی است که به طرف جاده مرادخانی باز می شود و دیگری دروازه بزرگی است که از چهارراهی جاده پشتونستان از کنار رستوران خبیر راه دارد. اولیای امور دروازه کوچک را برای رفت و آمد مأمورین کوچک و مراجعان عادی و دروازه بزرگ را برای رفت و آمد بزرگان از قبیل شخص وزیر و معینان و رئیسان و مراجعان آنها اختصاص داده بودند و برای این منظور یک نفر عسکر دروازه بزرگ موظف بود تا اشخاص بدون دریشی را نگذارد که در این دروازه داخل و به نردبانی که به منزل دوم راه داشت صعود کند. «ایکاش این امر تاکنون مرعی الاجراء می بود». در آن صورت کرسی حق نمی داشت تا داخل وزارت مالیه گردد- ویراستار پورتال؛ روزی یکی از وطنداران اهل سیک که شخص موقر و «مفشن» نیز بود، دریشی عالی به تن داشت و از وجناتش معلوم می شد که تاجر بزرگی می توانست باشد از دروازه بزرگ داخل و پای به زینه گذاشت که به منزل دوم صعود کند. دفعتاً عسکر موظف دم رویش ایستاد و گفت اجازه نداری از این راه بروی! آن شخص که متعجب شده بود گفت چرا اجازه ندارم؟ عسکر گفت برای این که دریشی نداری. او گفت یکمرتبه نظر ببنداز و ببین آیا دریشی از این بهتر می شود؟ فرد عسکر که به حرف خود محکم و مصمم بود گفت:

برای این که تو هندو هستی. آنقدر غیظ بر این وطندار هندوی ما مسلط شده بود که موهای ریش و بروتش در پرش افتاد اما خود داری کرد و به آن عسکر جاهل چیزی نگفت به عقب برگشت به موتر خود نشست و رفت و در اولین فرصت از موضوع به معین وزارت مالیه تلیفون کرد. اما این واقعه و گفت و شنودی که بین آن عسکر و آن تاجر واقع شده بود به علاوه آن که سبب تأسف و حتی خجالت وزارت مالیه شده بود، موضوع خوبی برای تفریح مأمورین آن وزارت نیز شده بود و برای مدتی دهن به دهن می گشت و یکی دیگری را میگفت تو هندو هستی.

این گذارش را برای این بیان داشتم که حرکت مزخرف آن عسکر پشکی بی سواد که تازه از اطراف دور دست به شهر آمده بود آنقدر موجب تعجب و استهزاء شد که در طول ماه ها یاد آوری می گردید و فراموش نمی شد اما تصویب به اصطلاح «پارلمان» دولت دست نشانده «جمهوری اسلامی افغانستان» به مراتب از حرکت آن عسکر جاهل بی سواد، مزخرف تر بی معنی تر و خنده آورتر است. اهل سیک و هندو که در افغانستان زندگی می کنند عیناً مانند دیگر اقشار و اقوام افغانستان افغان اند و مثل سایر مردم افغانستان اعم از مردم عادی و یا اعضای پارلمان از عین حقوق برخوردارند اهل هنود و سیک نه تنها در شهر کابل بلکه در تمامی ولایات کشور از سالیان بسیار قبل که شاید به هزارها سال برسد سکونت و خدمت کرده اند. به حکم قرعه پشک شامل خدمت عسکری شده اند و دوره مکلفیت عسکری را گذرانده اند

به کسی ظلم و حق کسی را تلف نکرده اند بلکه مردم راست کردار و امانت دار هستند. سیکها و هندوها به پیمانۀ وسیعی در ولایات ننگرهار، قندهار، غزنی لوگر، شمالی پکتیا و غیره از سالیان متمادی موجود هستند. صاحبان جایزادها، و اراضی مزروعی هستند. در لوگر ضرب المثلی است که گفته می شود «هندوی خوشی به از خواجه کلنگار» در شهر کابل پایتخت مملکت تجارت عمده وارداتی و صادراتی به دست اینها است سرای شهزاده که مرکز تجارت اجناس است نود فیصد آن اهل هند هستند. در دوایر دولتی و بانکها برای بارها و سالها به صفت مستوفی و سر محاسب ایفای وظیفه کرده اند. از خوردن بزرگ شان متکی به خود و خودکفا بوده هیچ گاه بار دوش کسی نبوده و نیستند و در مقابل تمام خدمات شان شدیدترین زجر و تکلیف را در زمان تنظیم های جهادی و طالبان کشیده و تحمل کرده اند که به همه کس معلوم است.

اکنون این پادشاه دیگری است که در این دوره به اصطلاح دموکراسی به آنها داده می شود. در هیچ نقطه جهان هیچ دولتی ولو مستبد و موناشریست نمی تواند حقوق مدنی و سیاسی یک اقلیت را سلب کند. وکیل صاحب محترم که به این مصوبه مزخرف رأی داده ای هر فرد هندو برابر به خودت حق انتخاب کردن و انتخاب شدن را دارد. مصوبه خودت علاوه بر اینکه تأثیری بر موضوع نمی تواند داشته باشد ننگ و افتضاح دیگری است که بردامن «پارلمان جمهوری اسلامی افغانستان» می افتد و هرگاه ماهیت این دولت با تمام اجزای آن روشن و آشکار نمی بود و مردم نمی دانستند و به تاریخ ثبت نمی شد که این دولت، یک دولت دست نشانده و اجیر بیگانگان می باشد و آنی که ادعای نمایندگی از مردم دارد، کسی به غیر از عامل استعمار و ارتجاع نمی باشد، بدنامی بزرگی را در تاریخ پارلمان این کشور به جا می گذارد...